

[Økonomi- og budgetministeren.]

grunde bør forblive i hovedstadsområdet, må formentlig søges inden for en gruppe, der i dag tilsammen beskæftiger 10.000-15.000 personer. Såfremt denne vurdering er rigtig, er det klart, at mulighederne for gennem udflytning af statsinstitutioner at afdæmpe de koncentrationstendenser, der i øvrigt gør sig gældende i befolkningens bosætningsmønstre, vil være yderst beskedne. For det andet: de egnsudviklingsmæssige virkninger af en udflytning vil være større, jo mere udbygget tilflytningsområdet er i forvejen; men udflytningen kan ikke forventes at ville stimulere en industriel udvikling, bortset fra enkelte undtagelsestilfælde, og derfor næppe heller føre til en selvforstærkende økonomisk vækst. For det tredje: administrative og effektivitetsmæssige hensyn taler i almindelighed for en samling af de udflyttede institutioner i et begrænset antal vækstcentre, der kan være beliggende såvel inden for som uden for de egentlige egnsudviklingsområder. For det fjerde må den procedure, der skal gælde for behandlingen af de personalepolitiske spørgsmål, nærmere overvejes.

Disse konklusioner er som nævnt rent foreløbige, men det er min opfattelse, at arbejdet med disse undersøgelser skal fortsætte, bl. a. også med henblik på at se udflytningsspørgsmålet i sammenhæng med regions- og landsplanlægningen. Og jeg forventer, at arbejdet vil resultere i et samlet oplæg fra administrationsdepartementet og boligministeriet om udflytningsspørgsmålet, der vil kunne danne grundlag for videre overvejelser og beslutninger på politisk plan.

Sammenfattende må jeg altså konstatere, at man fra regeringens side har foranlediget, at udflytningsspørgsmålet er taget op til en mere systematisk gennemgang med henblik på formulering af en egentlig praktisk udflytningspolitik, en politik, som det af mange grunde vil være ønskeligt at skabe bred enighed om, og jeg tror, at denne måde at angribe problemet på er rigtig. Vi har nok hidtil set udflytningsproblemerne lidt for meget som enkeltproblemer, hvor man har søgt at løse så denne og så hin konkrete sag. Tidligere tiders generelle undersøgelser har givet magre resultater, men måske har problemet været noget overvurderet og betragtet noget for isoleret. Den tidligere rege-

ring tog også et vist initiativ i det daværende administrationsråds tid med etablering af et særligt udvalg under rådet, men man fik vist aldrig rigtig sat udvalget til at fungere. Nu søger vi at formulere en generel politik på grundlag af embedsmandsundersøgelsen, og regeringen kan derfor for så vidt angår den generelle del af forslaget til folketingsbeslutning, sige, at vi kan acceptere forslaget og også søger at efterleve det. Skulle der være en nuance mellem forslagsstillernes og regeringens opfattelse, vil det måske være den, at regeringen ikke er helt så sikker på de egnsudviklingsmæssige konsekvenser af en større spredning og i hvert fald mener, at effektivitetshensyn ikke må lades ude af betragtning.

For så vidt angår de konkrete udflytningsspørgsmål, der er nævnt i forslaget, kan jeg oplyse, at den tidligere justitsminister i marts 1971 nedsatte en arbejdsgruppe, der fik til opgave at foretage en detaljeret gennemgang af problemerne i forbindelse med en eventuel udflytning af motorregistreringskontoret til Tønder. Arbejdsgruppen har nu gennemgået de tekniske og økonomiske problemer i forbindelse med en eventuel udflytning, men man mangler endnu at behandle en række personale- og lokaleproblemer. En række praktiske problemer må være afklaret, inden en eventuel udflytning kan foretages, og en endelig beslutning vil derfor næppe kunne forventes før hen på sommeren. Det ville ikke være rigtigt at tage stilling til udflytningsspørgsmålet, inden arbejdsgruppen har afsluttet sit arbejde.

For så vidt angår statens husdyrbrugsforsøg, har landbrugsministeriet tiltrådt husdyrbrugsudvalgets principbeslutning om en snarlig udflytning af en ny samlet husdyrbrugsforsøgsinstitution til Jylland og bedt om en indstilling om en placering i Nordjyllands, Viborg eller Ringkøbing amt.

Inden for vandbygningsvæsenet er der gennem de senere år lagt en større kompetence og arbejdsmængde fra den centrale afdeling i København ud til distriktsafdelingerne i Tønder, Esbjerg, Lemvig, Frederikshavn og Helsingør. Ministeren for offentlige arbejder har nedsat et udvalg vedrørende ministeriets fremtidige administration. I dette udvalg, som forventer at afslutte sit arbejde i løbet af 1972, vil også den fremti-